

Bediüzzaman Said Nursî'nin varisleri

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Bayram tebrikiyle beraber herbirinizi derecesine göre *birer Said ve birer vârisim ve benim yerimde Nurların birer bekçi muhafızı olarak mânevî bir hâtıraya binaen kabul ettiğimi haber verdiğim gibi, şimdi de size beyan ediyorum.* Mâdem haddimden çok ziyade hüsn-ü zannınızla bana ulûm-u imaniye ve hizmet-i Kur'âniyede bir üstadlık vermişsiniz. *Ben de herbirinize derecesine nisbeten eski zaman üstadlarının icazet almaya lâayık olan talebelerine icazet-i ilmiyeyi verdikleri misilli icazet veriyorum. Ve bütün kanaatimle ve ruh u canımla sizi tebrik ediyorum.* İnşaaallah şimdiye kadar sadakat ve ihlâs dairesinde fevkalâde neşr-i envar ettiğiniz gibi, daha parlak devam edip bu âciz, zayıf, mütekaid Said bedeline *binler muktedir, kuvvetli vazifeperver Saidler olursunuz.*

Said Nursî

Emirdağ Lâhikası, s. 255

Ey efendiler! Bilirim ki, hak noktasında mağlûp olduğunuz zaman kuvvete müracaat edersiniz. Kuvvet hakta olduğu, hak kuvvette olmadığı sırrıyla, dünyayı başıma ateş yapsanız, hakikat-i Kur'âniyeye feda olan bu baş size eğilmeyecektir!

Hem size bunu da haber veriyorum ki, değil sizler gibi mahdud, mânen millet nazarında menfur bir kısım adamlar, belki binler sizler gibi bana maddî düşmanlık etseler, ehemmiyet vermeyeceğim ve bir kısım muzır hayvânattan fazla kıymet

vermeyeceğim. Çünkü bana karşı ne yapacaksınız?

Yapacağınız iş, ya hayatıma hâtime çekmekle veya hizmetimi bozmak suretiyle olur. Bu iki şeyden başka dünyada alâkam yok.

Hayatın başına gelen ecel ise, şuhud derecesinde kat'î imân etmişim ki, tagayyür etmiyor, mukadderdir. Madem böyledir; hak yolunda şehadetle ölsem, çekinmek değil, iştiaqla bekliyorum. Bahusus ben ihtiyar oldum; bir seneden fazla yaşamayı zor düşünüyorum. Zâhirî bir sene ömrü, şehadet vasıtasıyla kazanılan hadsiz bir ömr-ü bâkiye tebdil etmek, benim gibilerin en âli bir maksadı, bir gayesi olur.

Amma hizmet ise, felillâhilhamd, hizmet-i Kur'âniye ve imaniyede Cenâb-ı Hak rahmetiyle öyle kardeşleri bana vermiş ki, vefatımla, o hizmet, bir merkezde yapıldığına bedel, çok merkezlerde yapılacak. Benim dilim ölümle susturulsa, pek çok kuvvetli diller benim dilime bedel konuşacaklar, o hizmeti idame ederler. Hattâ diyebilirim: Nasıl ki bir tane tohum toprak altına girip ölmesiyle bir sümbül hayatını netice verir; bir taneye bedel yüz tane vazife başına geçer. Öyle de, mevtim, hayatımdan fazla o hizmete vasıta olur ümidini besliyorum.

Mektûbât, s. 412

Madem Risâle-i Nur'un vazife-i kudsiye-i imaniyesi benim ölümümle daha ziyade halisane inkişaf edecek ve hiçbir cihetle dünya işlerine ve benlik ve enaniyete vesilelikle itham edilmeyecek ve rekabeti tahrik eden hayat-ı şahsiyemi bulmadığı için daha mükemmel ve ihlâs ile o vazife devam edecek. Hem ben dünyada kaldıkça gerçi bir derece yardımım olabilir; fakat adi şahsiyetimin ehemmiyetli rakipleri, münekkitle, o şahsiyeti itham edebilir ve Risâle-i Nur'a ihlâssızlıkla ilişebilir ve bir derece çekinir, çekindir. Hem bir derece bekçilik yapan bir şahsiyetin yatmasıyla, o daire-i nuraniyedeki bütün ehl-i gayret müteyakkız davranır. **Bir nöbetta yerine, binler bekçi çıkar.** Elbette ölüm gelse, "Baş üstüne geldin" demek gerektir...

Emirdağ Lâhikası, s. 174